Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8143
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Fer. iv. in diluano ieunio. Secm lucam.

Dixit dn̄s ihc. cl s. Quis uestrum habebit amicū. et ibit
ad eū media nocte. et dicet illi. Amice commoda mihi tres
panes. qm̄ amicus meus uenit ad me de uia. et n̄ habeo qd
ponam ante illum. Et Ps. Om̄. ueni. Bede. pbr.

ogatus a discipulis saluator. n̄ in forma d̄ōnis. sed etiā
instanciam frequentiāq; tradit orandi. Amicus g̃ ad qm̄
media nocte uenit. ipse cs intelligit. qui in media
bulacione supplicant et tres panes. id est intelligentiam
fruitatis qua p̄sentis uite solent labores effugitare de
bem? Amic? qui uenit ad uia. ipse n̄r ē anim? quotiēs
anob recedit. q̄rens ad appetenda terrena et temporalia so
tis uagatur. Redit g̃ celestisq; alimonia refici desidat.
cum in se reuersus supna cepit ac spūalia meditat.
De quo pulchre q̄ petentat adiungit n̄ se habere qd
ponat ante illum. qm̄ anime p? seculi tenebras dm̄
suspirantī nil p̄ter eū cogitare. nil loq̄ libet. intuiti
solū qd recognouit. sūme fruitatis gaudiū. atq; ad hoc
plenu? intuendū puenire satagit. Et ille deinc? dicat.
Noli mihi molest? ēe iam ostiū clausum ē et pueri mei
mecū sūt in cubili. n̄ possum surgere et dare tibi.